

Sygn. akt IX U 282/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 18 października 2017 r.

Sąd Okręgowy _____ w Gliwicach Wydział IX

Sąd Pracy i Ubezpieczeń Społecznych Ośrodek Zamiejscowy w Rybniku

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Mariola Łącka
Protokolant:	Joanna Metera

przy udziale ./.

po rozpoznaniu w dniu 18 października 2017 r. w Rybniku

sprawy z odwołania J. M. (M.)

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

o ponowne ustalenie wysokości emerytury

na skutek odwołania J. M.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R.

z dnia 14 grudnia 2016 r. Znak (...)

zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że zobowiązuje organ rentowy do ponownego ustalenia wysokości emerytury ubezpieczonego na podstawie art. 110a ustawy z dnia 17 grudnia 1998r o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych poczynając od dnia (...)

Sędzia

Sygn. akt IX U 282/17

UZASADNIENIE

Decyzją z 14 grudnia 2016r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w R. odmówił ubezpieczonemu J. M. (M.) prawa do ponownego ustalenia wysokości emerytury na podstawie art.110a ustawy z 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych, gdyż wskaźnik wysokości podstawy wymiaru ustalony w najkorzystniejszy sposób, tj. od zarobków z lat 1980-2004 wynosi 224,43%, zatem nie jest wyższy niż 250%.

Ubezpieczony wniósł odwołanie od decyzji wskazując, że się z jej treścią nie zgadza. Ubezpieczony wskazał, że zwracał się do KWK (...) w sprawie dokumentacji płacowej i osobowej, a także, iż w sprawie zaświadczenia o zatrudnieniu i wynagrodzeniu, karty zasiłkowej i karty ewidencji dniówek przodkowych zwrócił się 12 grudnia do (...) KWK (...),

ale do tej pory nie otrzymał tych dokumentów. Nadto ubezpieczony wskazał, że otrzymał również informację, że do 1980r. Kopalnia nie posiada dokumentacji zarobkowej. Ubezpieczony dodał, że po przejściu na emeryturę wykonywał pracę w Przedsiębiorstwie (...) Sp. z o.o. w R. na podstawie umowy o pracę.

Organ rentowy w odpowiedzi na odwołanie wniósł o jego oddalenie z przyczyn jak w zaskarżonej decyzji i oddał, że wobec faktu, iż ubezpieczony udowodnił zarobki za okres co najmniej 20-letni, nie uwzględnił wynagrodzenia minimalnego na podstawie art. 15 ust. 2a ustawy z 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych.

Rozpoznając sprawę Sąd ustalił następujący stan faktyczny.

Ubezpieczony urodzony (...), od 2.08.1993r. jest uprawniony do emerytury górniczej. Podstawa wymiaru świadczenia została ustalona z okresu 01/1984-12/1987r. Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru wyniósł 353,89% i został ograniczony do 250%.

Po uzyskaniu prawa do emerytury ubezpieczony pozostawał w zatrudnieniu w KWK (...) do 30.11.1993r., a następnie pracował w (...) w latach 1996-2004 na podstawie umowy o pracę.

W dniu 06.12.2016r. ubezpieczony złożył wniosek o przeliczenie świadczenia w trybie art. 110a ustawy z 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych. Do wniosku dołączył zaświadczenie o zatrudnieniu i wynagrodzeniu Rp7 wystawione przez (...) S.A. w K. za lata 1980-1993.

W rozpoznaniu powyższego wniosku organ rentowy wydał zaskarżoną decyzję opisaną na wstępie.

(dowód: akta organu rentowego)

Ubezpieczony w okresie od 2.08.1968r. do 30.11.1993r. zatrudniony był w KWK (...) na stanowiskach: od 2.08.1968r. do 12.03.1974r. – robotnika niewykwalifikowanego pod ziemią i od 13.03.1974r. do 30.11.1993r. – górnik pod ziemią.

Ubezpieczony przez cały okres zatrudnienia jw. pracował w oddziale wydobywczym na ścianach. Był wynagradzany w systemie akordowym, a gdy była jakaś awaria sprzętu to wtedy w systemie dniówkowym. Pracował w systemie trzy zmianowym. Otrzymywał dodatek za drugą i trzecią zmianę. Od 1968r. ubezpieczony przynajmniej jedną niedzielę w miesiącu pracował, a w latach 70-tych ubezpieczony pracował dwie niedziele w miesiącu.

Ubezpieczony pracował w warunkach szkodliwych, w dużym zapyleniu przy wydobywaniu węgla, w maskach, w okularach i otrzymywał dodatek za prace w przodkach. Ubezpieczony miał ponad 4000 dniówek przodkowych w chwili przejścia na emeryturę. Zdarzały się premie kwartalne, a ich wysokość zależała od wydobywania i o wysokości premii dla danego pracownika decydował kierownik. Zdarzały się prace w nadgodzinach ale nie wykazywano tego jako nadgodziny tylko premie. Ubezpieczony otrzymywał także wynagrodzenie z Karty Górnika, Barbórkę, 13-tki i 14-tki (od 1980r.). Ubezpieczony w 1968r. zawarł związek małżeński.

(dowód: akta osobowe ubezpieczonego, zeznania ubezpieczonego złożone na rozprawie 19.04.2017r., protokół elektroniczny k. 23 a.s.)

Najkorzystniejsze wynagrodzenie w 20 wybranych latach ubezpieczony uzyskał w latach 1970, 1974-1978 i 1980-1993 przy przyjęciu udokumentowanych podstaw wymiaru składek wykazanych w przedłożonym przez ubezpieczonego Rp-7 z 5.01.2017r. oraz wyliczonych za okres od 1968-1979 w oparciu o dokumentację znajdującą się w aktach rentowych, akt osobowych, obowiązujące uregulowania w tym czasie w KWK (...), przy przyjęciu, że ubezpieczony w tym okresie otrzymywał, oprócz wynagrodzenia zasadniczego, wynagrodzenie z Karty Górnika, pełny deputat węglowy, dodatek za pracę na II i III zmianę, dodatek za dwie niedziele w miesiącu w latach 70-tych do 08/1980r., wcześniej za jedną niedzielę w miesiącu oraz za pracę w warunkach szkodliwych w okresach pracy wykazanej w przodkach, wynikającej z karty ewidencji dniówek przodkowych.

Wskaźnik wysokości podstawy wymiaru wyliczony z powyżej wskazanych lat jest wyższy niż 250% i wynosi 262,06%.

(dowód: opinia biegłego sądowego z zakresu emerytur, rent i kapitału początkowego mgr H. P. z 4.08.2017r. k.26-47 akt sądowych)

Mając na uwadze powyższe ustalenia Sąd zważył, co następuje.

W ocenie Sądu odwołanie ubezpieczonego zasługuje na uwzględnienie.

Zgodnie z art. 110 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tj. Dz.U. 2017r., poz.1383 ze zm.) wysokość emerytury lub renty oblicza się ponownie od podstawy wymiaru ustalonej w sposób określony w art. 15,

z uwzględnieniem ust. 3, jeżeli do jej obliczenia wskazano podstawę wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne lub ubezpieczenia emerytalne i rentowe na podstawie przepisów prawa polskiego przypadającą w całości lub w części po przyznaniu świadczenia, a wskaźnik wysokości podstawy wymiaru jest wyższy od poprzednio obliczonego (ust.1).

2. Warunek posiadania wyższego wskaźnika wysokości podstawy wymiaru nie jest wymagany od emeryta lub rencisty, który od dnia ustalenia prawa do świadczenia do dnia zgłoszenia wniosku o ponowne ustalenie świadczenia, w myśl ust. 1, nie pobrał świadczenia wskutek zawieszenia prawa do emerytury lub renty lub okres wymagany do ustalenia podstawy przypada w całości po przyznaniu prawa do świadczenia, a wskaźnik wysokości podstawy wynosi co najmniej 130%.

3.Okres ostatnich 20 lat kalendarzowych, o których mowa w art. 15 ust. 1, obejmuje okres przypadający bezpośrednio przed rokiem, w którym zgłoszono wniosek o ponowne ustalenie wysokości świadczenia.

Jednocześnie jak wynika z treści art. 110a ust.1 ustawy emerytalnej wysokość emerytury oblicza się ponownie od podstawy wymiaru ustalonej w sposób określony w art. 15,

z uwzględnieniem art. 110 ust. 3, jeżeli do jej obliczenia wskazano podstawę wymiaru składki na ubezpieczenie społeczne lub ubezpieczenia emerytalne i rentowe na podstawie przepisów prawa polskiego przypadającą w całości lub w części po przyznaniu świadczenia, a wskaźnik wysokości podstawy wymiaru przed zastosowaniem ograniczenia, o którym mowa w art. 15 ust. 5, jest wyższy niż 250%.

2. Ustalenie wysokości emerytury zgodnie z ust. 1 może nastąpić tylko raz.

Przepis art. 110a ust.1 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych daje możliwość jednorazowego przeliczenia wysokości emerytury bez względu na to czy emerytura była zawieszona czy nie, jeśli wskaźnik przekracza 250%,

a wskazano podstawę wymiaru składek przypadających po przyznaniu prawa do emerytury.

Jak wykazało przeprowadzone postępowanie dowodowe ubezpieczony spełnia warunki umożliwiające przeliczenie emerytury na podstawie art.110a ustawy emerytalnej.

Powyższe wynika jednoznacznie z opinii powołanego biegłego sądowego mgr H. P., która na podstawie posiadanej dokumentacji, przy uwzględnieniu obowiązujących w górnictwie przepisów płacowych, odtworzył wynagrodzenie ubezpieczonego za lata 1970, 1974-1978 i 1980-1993 oraz udokumentowanych podstaw wymiaru składek wykazanych w przedłożonym przez ubezpieczonego Rp-7 z 5.01.2017r. Obliczony przez biegłego wskaźnik wysokości podstawy wymiaru okazał się ostatecznie być wyższy od 250% i może stanowić podstawę przeliczenia świadczenia.

Opinię biegłego Sąd uznał za przekonującą jako wydaną w oparciu o fachową wiedzę, opinię szczegółową, wydaną po analizie dokumentacji przedłożonej w niniejszej sprawie: dokumentacji znajdującej się w aktach rentowych, akt osobowych, oraz w oparciu o obowiązujące w tym okresie przepisy płacowe przy uwzględnieniu przez biegłego jedynie stałych składników wynagrodzenia, takich jak: pensja zasadnicza liczona jako iloczyn stawki dziennej zaszerogowania

przez ilość dniówek roboczych, dodatkowe wynagrodzenie z Karty Górnika, dodatek za II zmianę oraz dodatek nocny, dodatek za niedziele oraz deputat węglowy.

Wskazać należy, iż z dokumentacji osobowej ubezpieczonego nie wynika, by ubezpieczony nie otrzymywał zwiększonego wynagrodzenia z Karty Górnika, czy dodatku za pracę w niedziele, a dodatek za pracę na II i III zmianie wynika z systemu zmianowego, w którym był ubezpieczony zatrudniony, dlatego zastrzeżenia organu rentowego Sąd uznał za niezasadne.

Mając powyższe na uwadze Sąd kierując się powołanymi przepisami, z mocy art.477¹⁴ §2 kpc zmienił zaskarżoną decyzję zobowiązując organ rentowy do ponownego obliczenia wysokości emerytury ubezpieczonego na podstawie art. 110a ustawy o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych poczynając od(...) tj. od daty złożenia wniosku.

SSO Mariola Łącka